

از لابلای یادداشت‌ها و نیشته‌های روزمره ام

چگونگی موضعگیری و نوع نگاه اداره بایدن در قبال افغانستان رویکرد مشخص بمنظور تعریف تعارض موضعگیری‌های نامتقارن بررسی عملکرد و اشنگتن در مسیر پروسه مصالحه در کشور ما

**حاکمیت فرقه‌بی در حالت جنگ و درگیری‌های مسلحانه
نبود افراط و تفریط در تعریف ملت یکپارچه و واحد
گسست اجتماعی در کشور و نحوه تلاش بمنظور بقا
بسترهای سنتی اقتدار در مجموعه مناسبات قدرت**

مذاکره و گفتگو، در نوع خود یک هنر می باشد که استفاده از آنها، شما را قادر می سازد تا در مذاکرات به بهترین شکل از حقوق حقه خویش بهره مند شوید. هر چیزی قابل مذاکره می باشد، قیمت، زمان، شرایط و ... قیمت نوشته شده روی یک کالا قطعی نمی باشد. مهمترین نکته برای مذاکره، خواستن است. هدف مذاکره رسیدن به توافق بُرد - بُرد است. قدرت ابزار اصلی در مذاکره می باشد. اشکال مختلف ابزار قدرت در مذاکره عبارتند از: الف - شناسایی نیاز طرف مقابل و مطرح نمودن شما در برآورده نمودن آن. ب - مطرح کردن تفاوت کالا یا خدمات شما با دیگران. ج - نشان دادن اختیاریا عدم اختیار شما در تصمیمگیری. د - تمایل و آمادگی شما برای ترک مذاکره. ه - اصرار شما در به پایان رساندن مذاکره نیز میتواند ابزار قدرت باشد. و - دانستن چیزی یا دانشی خاص، ابزار قدرت است. ز - توانایی و اختیار کلی یکی از طرف‌ها به تشویق یا تنبیه، از هر نوع ابزار قدرت. ح - تعداد نفرات هر یک از طرف‌های مذاکره کننده، یکی از ابزارهای قدرت است. ت - مذاکره در محل کار یکی از طرف‌ها. ی - نیاز طرف مقابل به تأیید می تواند ابزار قدرتی برای طرف دیگر باشد.

بدر نظر داشت کلیات مسأله مورد بحث بمفهوم وسیع کلمه باید متذکر گردید که کاخ ریاست جمهوری اسلامی افغانستان از قصد اداره جدید و اشنگتن مبنی بر بازنگری توافقنامه آن کشور با "طالب"ها، استقبال و پشتیبانی نموده است. موضوع فوق بتاريخ ۲۳ جنوری سال روان توسط دفتر ریاست جمهوری اطلاع داده شد. اداره و اشنگتن بر هبری جو بایدن در نظر دارد تا در امر بازنگری تعامل و تفاهم ترامپ با "طالب"ها، عزمش را جزم نماید. و اشنگتن آرزو مند است از پابندی "طالب"ها به تعهدات شان اطمینان حاصل نماید. موضوع فوق بتاريخ یادشده (۲۳ جنوری) سال روان توسط نماینده شورای امنیت ملی ایالات متحده اظهار گردید. کاخ سپید می خواهد بداند کایا "طالب"ها واقعا ارتباط و مناسبات شان را با گروه‌ها و دسته بندی‌های تروریستی قطع نموده، آیا به تخفیف و توقف خشونت در کشور مبادرت ورزیده اند؟ در مقابل، نماینده "طالب"ها طی مصاحبه ای با آژانس خبررسانی فرانسه اظهار نمود که آنها در اجرای تعهدات شان پابند می باشند. طی ماه فبروری سال پار ایالات متحده موافقتنامه تعامل گونه ای را با "طالب"ها در ازای ارائه تضمین‌های امنیتی از جانب آنها بامضأ رسانیده و توافق بعمل آمد تا ایالات متحده بگونه کامل همه نظامیان موجود آن کشور در افغانستان را الی اواسط سال روان بخانه فراخوانده و سرزمین کشور ما را ترک نمایند. مطابق اطلاعات بنشر رسیده توسط کاخ سپید، مشاور شورای امنیت ملی ایالات متحده اظهار نمود که و اشنگتن از پروسه صلح در افغانستان پشتیبانی بعمل آورده و سعی ورزیده میشود تا طرف‌های حاضر در مذاکرات را در امر حصول و دستیابی به توافقنامه سیاسی بمنظور قطع آتش و استقرار صلح پایدار در سرزمین افغانستان یاری رسانیده و معاونت نمایند. نطق وزارت امور داخله کشور نیز در تویترش نوشت که تاکنون از جانب "طالب"ها در مورد کاهش خشونت

اقدام آنچنانی بمشاهده نمی رسد. نامبرده ادامه داده افزود که مسئولیت چنین امری برعهده "طالب"ها می باشد که تاکنون در زمینه اجرای عملی تعهدات شان اقدامی بعمل نیآورده اند. از جانبی هم، شورای امنیت ملی کشور اظهار نمود که جانب دولت افغانستان، واقعیت "طالب"ها را برسمیت شناخته و اگر آنها صلح می خوا هند، جانب افغانی آنها را بمثابة یک واقعیت پذیرفته و آرزومند سهمگیری آنها در روند حکومتداری درکشور می باشد، واما اگر آنها تفکر دیگری دارند، با قوت سرکوب خواهند شد. وزارت امور داخله کشور اعلام نمود که اطلاعات استخباراتی نشان می دهد که "طالب"ها بمنظور راه اندازی جنگ و درگیری های مسلحانه تمام عیار آمادگی می گیرند. اما قوت های مسلح کشور از آمادگی های لازم بمنظور دفاع از سرزمین کشور عزیز آماده هر نوع قربانی و فداکاری می باشند. ساختار جدید قوت های خاص کشور متشکل از رزمندگان وزارت دفاع و داخله و ریاست عمومی امنیت ملی بمنظور انجام مؤفقانه رسالت های موجود و دفع و طرد حملات مخالفان مسلح ایجاد گردیده و در زمینه، با هماهنگی کامل، پاسخ دندان شکن به مخالفان صلح و امنیت درکشور خواهند داد.

اینک بگونه مختصر، در مورد چگونگی موضعگیری بایدن در مورد کشور عزیز ما افغانستان، مسایلی را مورد مطالعه قرار می دهیم. در مورد یاد شده باید متذکر گردید که ترامپ در نظر داشت تا قوت های نظامی کشور را از افغانستان بخانه بازگرداند. اما بایدن در مورد چه خواهد کرد و چگونگی عملکرد نامبرده در قبال تروریسم موجود در منطقه از چه قرار بوده و بر چه بنیادی قرار دارد؟

در مورد مسأله یاد شده بمشکل بتوان اظهار نظر نمود، زیرا بر بنیاد اطلاعاتی های منتشر شده توسط بایدن، نامبرده همچنان به تداوم سیاست سلفش مبادرت ورزیده و پل پای آن را تعقیب خواهد نمود که در چنین حالتی می توان چگونگی عملکردهای نامبرده در سرزمین افغانستان را از همین اکنون پیشبینی نمود. ممکن با وجود تجدید نظر ترامپ، اداره جدید واشنگتن در مورد قضایای افغانستان مؤفق گردد تا با حفظ توافقات حاصل شده، به عقب نشینی نظامیان امریکایی از اراضی کشور ما مبادرت ورزد.

نباید فراموش نمود که بنظر بسیاریها، لابی های نظامی علیه چنین اقدام به تحرکاتی مبادرت ورزیده و مجتمع نظامی - صنعتی با راه انداختن سروصدهایی مبنی بر اینکه، پس از ترک افغانستان توسط آنها، در کنار بسیاری از مسایل، زانی که حجاب شان را برداشته اند، بچوبه دار آویخته خواهند شد، تداوم حضور و موجودیت خویش درکشور ما را بمثابة ضرورت حیاتی جلوه داده و در زمینه از دستیابی بامتیازاتی برخوردار شوند.

اما در مجموع، چنین پیشبینی می گردد که ممکن بایدن تصور نماید که نظامیان کشور را هر چه زودتر باید افغانستان را ترک نموده و چنین وضعیتی را برای ایالات متحده بمثابة پیروزی اعلام نماید. اما در اوضاع و احوال کنونی، "تروریسم" بمفهوم وسیع کلمه و "مبارزه علیه تروریسم" بمفهوم محدود کلمه بمثابة تداوم جنگ ترکیبی از کاربرد بیشتری برخوردار می باشد.

همچنان در مورد امیدواری های موجود در مجموعه جمهوری اسلامی افغانستان باید متذکر گردید که رئیس جمهور غنی با فرستادن پیام تبریکی بمناسبت گزینش جو بایدن بمثابة رئیس جمهور ایالات متحده، اظهار امیدواری نمود که کشور را خواهان تداوم مناسبات و روابط ستراتیژیک با ایالات متحده و هوادار تحکیم چنین مناسبات بوده و افغانستان را بمثابة متحد ستراتیژیک ایالات متحده در امر مبارزه علیه تروریسم و تأمین صلح می پندارد. در این مورد، بیش از همه، سخنان سروردانش معاون دوم ریاست جمهوری کشور در مورد بازنگری ایالات متحده در مورد توافقتنامه ترامپ با "طالب"ها، جلب توجه می نماید.

نباید فراموش نمود که اداره ترامپ، غنی را تقریباً به بازنده اصلی درگیری های مسلحانه درکشور ما مبدل نمود، چه اداره یاد شده، جمهوری اسلامی افغانستان را از مجموعه فرآیند مذاکره و گفتگو با "طالب"ها بحاشیه رانده و سبب تشدید حملات "طالب"ها علیه نیروهای دولتی کشور گردید. این تصادفی نبود که غنی در اجلاس کشور های همکاری های شانگهای از طریق ویدیو کنفرانس اعلام نمود که تا کنون در افغانستان بدلیل موقف غیر سازنده "طالب"ها، مؤفق به دستیابی حل و فصل صلح آمیز و سیاسی قضایای موجود و استقرار صلح و قطع درگیری های مسلحانه درکشور نگردیده ایم. با وجود وعده "طالب"ها مبنی بر تخفیف تشنج و کاهش خشونت، نه تنها شاهد تخفیف آن نبودیم، بلکه سلسله خشونت ها سیر صعودی پیموده و با اقدامات مسلحانه درکشور نیز افزایش بعمل آمد.

در مورد نقطه نظر های بایدن در مورد کشور عزیز ما قبل از همه، یادآوری این مسأله مهم بنظر می رسد که آیا

بافقدت رسیدن اداره جدید و اشنگتن، امکان تغییر وضعیت بمفهوم وسیع کلمه موجود می باشد؟ در این مورد با ید خاطر نشان گردد که در جریان سال ۱۳۹۳، بایدن طی مصاحبه تلویزیونی، بمثابه کانديد معاونیت ریاست جمهوری کشورش اظهار نموده بود که مسؤلیت تأمین امنیت در افغانستان برعهده حاکمیت سیاسی آن کشور می باشد و نه رسالت ایالات متحده. نامبرده ادامه داده و افزوده بود که نظامیان ایالات متحده مدت زمان ده سال را در اراضی جمهوری اسلامی افغانستان سپری نمودند. رسالت امریکایی ها تقریباً بانجام رسیده و اکنون ن زمان آنست که جمهوری اسلامی افغانستان را یاری رسانیم تا بگونه مستقلانه امنیت شهروندان را تأمین نماید.

بخاطر داریم که در جریان ماه ثور سال پار، اداره ترامپ و "طالب"ها به توافقاتی نایل گردیدند که بر بنیاد آن، ایالات متحده الی ماه می سال روان تمامی نظامیان موجود آن کشور را از افغانستان بخانه فراخواند. در امتداد هفته پسین، پنتاگون اعلام نمود که تعداد مجموعی نظامیان امریکایی در افغانستان به ۲۵۰۰ تن کاهش حاصل نمود. "طالب"ها هشدار داده بودند که در صورت عدم خروج نظامیان خارجی از افغانستان، حملات تهاجمی شان را علیه آنها از سر خواهند گرفت. مطابق اطلاعات منابع خبری، جو بایدن خلیل زاد را مانند گذشته در وظیفه قبلی اش ابقا نمود.

همچنان در ملاقات و گفتگوی پسین میان مشاور شورای امنیت ایالات متحده و همتای افغانی اش در مورد چگونگی پروسه مصالحه در کشور، بر همکاری های دوجانبه افغان - امریکا تأکید ورزیدند.

مشاور شورای امنیت ملی ایالات متحده در مورد بازنگری تعامل بدست آمده ماه فیبروری سال ۲۰۲۰ میان ایالات متحده و "طالب"ها و ارزیابی چگونگی اقدام "طالب"ها در مورد کاهش تنش و قطع هرگونه رابطه گروه یاد شده با "القاعده" و سایر سازمان ها و دسته بندی های تروریستی و شرکت در مذاکرات سازنده با جمهوری اسلامی افغانستان، تأکید بعمل آوردند. در جریان تماس ها و ارتباط های تلفونی، طرف امریکایی یادآور گردید که کشورش از پروسه صلح و آشتی ملی در افغانستان حمایت نموده و خویش را به حفظ ارتباط ها و ارائه مشوره های لازم به مقامات رهبری دولت افغانستان ملزم دانسته و در تماس نزدیک با متحدین ناتو و شرکای منطقوی در مورد مسایل موجود در افغانستان مکلف و موظف می پندارد.

جانب افغانی متذکر گردید که کابل و واشنگتن در مورد قطع دوامدار آتش و توقف درگیری های مسلحانه و استقراری صلح عادلانه در افغانستان دموکراتیک و حفظ دستاوردهای دو دهه پسین، دفاع از حقوق بشر سایر شهروندان کشور و انجام اصلاحات و ریفورم، متعهد می باشند.

بخاطر داریم که بر بنیاد توافق و تعامل حاصله میان ترامپ و "طالب"ها، نظامیان ایالات متحده الی ماه می سال روان باید سرزمین کشور ما را ترک نمایند. پنتاگون بگونه مجدد در مورد توافقنامه یاد شده تأکید ورزیده و یاد آور شد که تعداد نظامیان امریکایی در افغانستان به ۲۵۰۰ تن کاهش حاصل نموده است.

خاطر نشان باید نمود که جانب "طالب"ها در صورت عدم خروج کامل نظامیان خارجی از افغانستان، هشدار دادند. از جانب دیگر، وسایل اطلاعات جمعی در ایالات متحده اطلاع دادند که جو بایدن حلی خلیل زاد را نیز در مقام قبلی اش بمثابه نماینده ویژه در حل و فصل قضایای کشور ما ابقا نمود.

همچنان طی ایام پسین، واشنگتن مدعی گردید که "القاعده" تحت پوشش "طالب"ها به سر بازگیری پرداخته و علیرغم توافق سال پار با ایالات متحده، "طالب"ها و گروه های اسلامگرا، بیش از پیش باهم ادغام گردیده اند. ادعاهایی مبنی بر "طالبانیزه" شدن دولت کنونی کشور نیز مطرح می گردد. قابل یادآوری پنداشته می شود که دولت جمهوری اسلامی افغانستان سال های متماد است که درگیر های مسلحانه علیه "طالب" را همچنان تداوم می بخشد. اما در ایام پسین، کابل بگونه فزاینده ای درگیر نبرد ایدئولوژیک در زمینه مشروعیت اسلامی می باشد. مبارزه یاد شده، بویژه در شرایط و وضعیت کنونی که مخالفان مسلح مشغول انجام و پیشبرد مذاکرات صلح بمنظور ختم جنگ و درگیری های مسلحانه ۱۹ ساله در کشور می باشند، بیش از هر زمان دیگر تشدید گردیده است.

در مجموعه پرسش های مطرح، یکی هم در مورد نقش اسلام در دولت آینده افغانستان در صورت تقسیم قدرت در آینده و نسخه دولت اسلامی و نحوه شکل دهی افغانستان پس از جنگ می باشد.

نباید فراموش خاطر ماشود که بر بنیاد تفکر "طالب"ها، "برسمیت شناختن بین المللی دولت دست نشانده در کابل" سبب می گردد تا بیش از پیش از اصول و ضوابط خارجی و غربی پذیرفته شده پیروی گردیده و اساسات و بنیاد

اسلام زیر پاگردد. مطابق اعلامیه های بنشر رسیده توسط "طالب" ها، آنها در صدد استقرار و برپایی رژیم و سیستم امارت اسلامی می باشند.

دولت افغانستان، سیستم کنونی سیاسی کشور را جمهوری اسلامی با نمونه دموکراسی غربی، اما کاملن اسلامی پنداشته و ادعا می گردد که جهاد کنونی "طالب" ها از هیچگونه بنیاد دینی و اسلامی برخوردار نمی باشد. نباید بمنظور تقابل با مذاهب دیگر، روایت های طالبانی از دین را برخ دیگران کشید.

ناظران امور چنین می پندارند که هدف حاکمیت سیاسی کنونی در افغانستان بر رهبری غنی بر این بنیاد استوار می باشد تا بهر وسیله ممکن با استمرار حاکمیت موجود در کشور تداوم بخشیده و اصل مذاکرات صلح را بنحوی از انحاء به تعویق افکند.

قابل یاددہانی پنداشته می شود که در هفته پسون از جانب ریاست جمهوری کشور تذکر بعمل آمد که با پیروزی بایدن و تشکیل اداره جدید واشنگتن، در مجموعه مناسبات کابل و واشنگتن فصل و باب جدیدی گشوده شده و ایالات متحده افغانستان را بمتابۀ شریکش پنداشته و با تشکیل اداره تحت رهبری جو بایدن، مناسبات و روابط یادشده میان دو کشور بسویۀ دو کشور مستقل همچنان تداوم حاصل خواهد نمود.

اداره ریاست جمهوری کشور همچنان ابراز امیدواری نمود تا ایالات متحده، توافقنامه حاصله میان ترامپ و "طالب" ها را مورد بازنگری قرار داده و در مورد تهیه و تدوین نقشه راه مورد نظر اداره جدید واشنگتن، دولت ایالات متحده با دولت جمهوری اسلامی افغانستان مذاکره نماید.

قابل تذکر پنداشته می شود که مشاور امنیت ملی ایالات متحده، طی ماه روان در جریان گفت و شنود با همتای افغانی اش در مورد شراکت ستراتیژیک ایالات متحده و افغانستان بمنظور اعاده صلح و امنیت برای توده های میلیونی شهروندان کشور ما تأکید ورزید. نامبرده همچنان افزود که از تلاش های منطوقی در عرصه تأمین صلح و ثبات در افغانستان پشتیبانی می نماید. همچنان یادآوری بعمل آمد که ایالات متحده، توافقنامه یادشده با "طالب" ها را مورد بازنگری جدی قرار خواهد داد. در مورد چگونگی کاهش خشونت و قطع رابطه "طالب" ها با "القاعده" و سایر گروه های تروریستی و انجام گفتگوهای سازنده با جانب جمهوری اسلامی افغانستان نیز بررسی هایی را انجام خواهند داد.

بر بنیاد اظهارات کارشناسان، انتظار برده میشود که ایالات متحده در قبال پروسه صلح در کشور ما موضعگیری اش را مشخص نماید. چنین افاده هایی نیز موجود میباشد که در مورد تداوم موجودیت و حضور ناتو در اراضی متعلق به کشور ما در اجلاس وزیران کشورهای عضو پیمان ناتو در ماه روان تصمیم اتخاذ خواهد گردید. از جانب دیگر، در تازه ترین انکشاف در زمینه قضایای کشور ما، پنتاگون اعلام نمود که خودداری "طالب" ها از اجرای عملی تعهدات شان، بویژه در عرصه کاهش خشونت و بریدن از "القاعده" در نوع خود، پرسش هایی را در مورد خروج نظامیان امریکایی از کشور ما مطرح می نماید.

در این مورد پرسشی که ذهن همه را بخود مشغول می نماید، از جمله یکی هم اصل تعهد امریکاییها به توافقات حاصله، قطع خشونت و پایان بخشیدن ارتباط "طالب" ها بویژه با "القاعده" می باشد. همچنان جانب پنتاگون ادعا می ورزد که در صورت عدم قطع مناسبات یادشده و تداوم تشنج توسط "طالب" ها و عدم اجرای تعهدات گروه یادشده توسط آنها، بمشکل بتوان در مورد آینده و دورنمای صلح در کشور امیدوار بود.

همچنان قابل تذکر پنداشته می شود که نماینده کاخ سپید و وزارت امور خارجه ایالات متحده باین مسأله وضاحت بخشیدند که اداره واشنگتن بر رهبری جو بایدن در قبال توافقات صلح ماه فبروری سال پار، به عملکرد نوینی متوسل خواهد گردید.

مطابق توافق های حاصل شده، ترامپ به کاهش نظامیان آن کشور در افغانستان مبادرت ورزیده و تعداد مجموعی آنها را به ۲۵۰۰ تن کاهش داده و اعلام نمود که الی ماه می ساروان، همه نظامیان کشورش را از اراضی افغانستان فرا می خواند.

نامبرده چند هفته قبل از پایان مأموریتش بمتابۀ رئیس جمهور ایالات متحده، باتخاذ تصمیم یادشده مبادرت ورزید که با چنین اقدامی، ایالات متحده را با کوهی از مشکلات و معضلات موجود برای جو بایدن به میراث گذاشت.

رئیس جمهور جدید برگزیده شده ایالات متحده، در نظر دارد تا نحوه موضعگیری اداره واشنگتن را در قبال "طالب" ها و چگونگی انجام پروسه صلح آغاز شده در کشور ما، مشخص و معین نماید.

نباید فراموش نمود که مسألهٔ تداوم خشونت های پیهم "طالب" ها علیه شهروندان کشور، معضل عمده ای در قبال پنتاگون پنداشته می شود تا بگونه ای، اهرم فشار بر "طالب" ها را حفظ نموده و از جانی هم، گفتگوهای صلح را مورد پشتیبانی قرار دهد.

معضل کلیدی در پنتاگون، اصل تداوم بدون وقفهٔ حملات "طالب" ها علیه افغان ها محسوب می گردد که بر بنیاد آن برخی از مقامات و شخصیت های رسمی در ایالات متحده، در مورد خروج کامل نظامیان امریکایی از اراضی افغانستان، شک و تردید دارند. چه قبل از همه، خشونت ها بگونهٔ بی سابقه ای در عالیترین سطح آن همچنان حفظ گردیده است.

مطابق اظهارات برخی از کارشناسان، در شرایط کنونی بتعداد ۲۵۰۰ تن از نظامیان ایالات متحده در اراضی متعلق بکشور ما، عمدتاً بمنظور تداوم مبارزه علیه تروریسم موجود می باشند.

یکشنبه ۱۲ ماه دلو سال ۱۳۹۹ خورشیدی